

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/774/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120293105
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120293105.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: ARMAGEDON, s.r.o., IČO 44 374 551, so sídlom Mostová 2/2, 811 02 Bratislava, právne zast.: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., IČO 36 861 251, so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: Geodetický a kartografický ústav Bratislava, IČO 17 316 219, so sídlom Chlumeckého 4/4, 827 45 Bratislava, právne zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO 35 855 673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava o vymoženie 1.218.176,10 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Ján Kostka, so sídlom exekútorského úradu Šustekova 51, 851 04 Bratislava, pod sp. zn. 268EX 156/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Ján Kostka, so sídlom exekútorského úradu Šustekova 51, 851 04 Bratislava, pod sp. zn. 268EX 156/20 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.05.2020, vedeného pod sp. zn. 32Ek/774/2020, domáhal od povinného vymoženia 1.218.176,10 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 20Cb/38/2016 zo dňa 06.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/119/2019 zo dňa 25.03.2020.
2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ján Kostka vydaním poverenia pod sp. zn. 32Ek/774/2020 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2020:6120293105.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 268EX 156/20.
3. Súdny exekútor vydal na základe poverenia upovedomenie o začatí exekúcie dňa 25.05.2020, ktoré bolo dňa 07.07.2020 doručené povinnému.
4. Povinný podaním zo dňa 21.07.2020, podaným prostredníctvom právneho zástupcu a doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21.07.2020 podal návrh na zastavenie exekúcie.
5. Predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami bol súdu predložený súdnym exekútorom prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy do elektronickej schránky dňa 25.08.2020. Prílohou podania bolo vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením súdneho exekútora.
6. Súd sa po predložení návrhu povinného na zastavenie exekúcie zaoberal skutočnosťou dodržania zákonnej lehoty na podanie návrhu na zastavenie. Z dokumentov predložených súdu a po odkontrolovaní dátumu vykazujúceho doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a dátumu podania návrhu na zastavenie exekúcie súd konštatuje, že zo strany povinného došlo k dodržaniu zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 07.07.2020, a teda lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom vzhľadom

na deň doručenia upovedomenia povinnému by uplynula 22.07.2020. Predmetný návrh povinného bol dňa 21.07.2020 doručený súdnemu exekútorovi elektronicky do elektronickej schránky.

7. V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 21.07.2020 povinný s poukazom na ustanovenia zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia Exekučného poriadku uviedol, že povinný je rozpočtová organizácia, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet. Hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu s prostriedkami, ktoré mu určí zriaďovateľ v rámci svojho rozpočtu. Tak ako povinný uviedol vo vyhlásení o majetku, celý majetok, ktorý vlastní, resp. spravuje nepodlieha exekúcii, a to s poukazom na ustanovenie § 61s ods. 1 Exekučného poriadku, tak aj ustanovenia § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Z uvedeného je zrejmé, že budú splnené podmienky na zastavenie exekúcie exekútorom v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písmeno c) Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené povinný navrhuje aby súd vydal uznesenie, ktorým exekúciu zastaví.

8. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu tak, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Oprávnený poukazuje na základný princíp v rámci zmluvných vzťahov, podľa ktorého je dlžník povinný splniť svoj záväzok. Z pohľadu oprávneného je neprípustné, aby subjektom vystupujúcim v právnych vzťahoch so štátom, resp. štátnou rozpočtovou organizáciou, nebolo dostatočne garantované efektívne a účinné uspokojenie ich majetkových nárokov. V opačnom prípade sa totiž základné právo oprávneného vlastníť majetok, ako i právo na pokojné užívanie majetku, dostáva do pozície iluzórnosti, a nie reálnosti. Oprávnený uviedol, že zastavením exekúcie dôjde k neoprávnenému zásahu do práva oprávneného zakotveného v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 (ďalej ako „Protokol“) k Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (ďalej ako „Dohovor“), ako aj čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej ako Ústava SR“). Zastavením exekúcie proti povinnému, ktorý je štátnou rozpočtovou organizáciou, dôjde nepochybne k zásahu do práva oprávneného vlastníť majetok, resp. pokojne užívať majetok, nakoľko aj napriek tomu, že oprávnený disponuje po niekoľkoročnom súdnom konaní právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, jeho nárok sa stane nevykonateľným, a teda zastavením exekúcie dôjde k porušeniu čl. 1 Protokolu a čl. 20 Ústavy SR. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR majetok, ktorý je predmetom ochrany zaručenej čl. 20 Ústavy SR, zahŕňa nie len veci, ale aj práva a iné majetkové hodnoty (II. Ús 19/97). Takéto vymedzenie pojmu „majetok“ zodpovedá aj judikatúre ESLP. Ako judikoval ESLP v minulosti, pojem „majetok“ je autonómny a nezávislý, a preto nie je rozhodujúce, ako je pojem „majetok“ definovaný v zmysle národného práva. Oprávnený ďalej odkazuje na judikatúru ESLP. Vzhľadom na to, že Dohovor je predpis vyššej právnej sily než vnútroštátny predpis a je pre Slovenskú republiku záväzný, má oprávnený za to, že je povinnosťou súdu, resp. súdneho exekútora aplikovať ho na predmetný prípad, a to v záujme ochrany majetkových práv oprávneného. Oprávnený má aj za to, že podmienky pre odôvodnenie zásahu do jeho majetkových práv (t.j. zásahu, ktorý spočíva v zastavení exekúcie na vymoženie jeho judikovanej pohľadávky) nie sú splnené. Z pohľadu oprávneného zastavením exekúcie proti povinnému, ktorý je štátnou rozpočtovou organizáciou, dôjde k porušeniu práva oprávneného na spravodlivé súdne konanie garantované článkom 6 Dohovoru, nakoľko aj napriek skutočnosti, že oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, zastavením exekúcie dôjde k strate práva na rýchly a efektívny výkon súdneho rozhodnutia, ako imanentnej súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Oprávnený ďalej poukazuje na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (PL. ÚS 111/2011; I. ÚS 12/2020; PL. ÚS 1/2017). Oprávnený má za to, že neprímeraným zvýhodňovaním vlastnej majetkovo-právnej pozície štátu, resp. štátnej rozpočtovej organizácie na úkor právneho statusu oprávneného, aj naďalej dochádza k narušeniu ústavných garancií vlastníctva individuálnych veriteľov. Z pohľadu oprávneného dochádza k značnej nerovnováhe medzi základným právom vlastníť majetok a právom na pokojné užívanie majetku na jednej strane a rozsahom exekučnej imunity majetku štátu, resp. štátnej rozpočtovej organizácie na strane druhej. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhuje aby bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý.

9. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora vyplývajú skutočnosti o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a preukázaní dodržania zákonnej lehoty pri jeho podaní vzhľadom na deň doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 46 ods. 1 písmeno a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 odsek 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

12. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

14. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

15. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

16. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

17. Podľa § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, exekúciu na majetok štátu podľa odseku 2 možno vykonať len na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol.

18. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iným orgánom, prípadne verejnou listinou (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

19. Súd preskúma návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Odôvodnenosť nároku oprávneného povinný nenamietal. Neboli

doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu nároku oprávneného voči povinnému a zároveň by naplňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Povinný ako hlavný dôvod zastavenia exekúcie uviedol, že exekúcia je neprípustná, a to z hľadiska nemožnosti exekvovať majetok rozpočtovej organizácie nadobudnutý z prostriedkov štátneho rozpočtu. K uvedenému súd uvádza, že exekučný poriadok taxatívne vymedzuje majetok štátu, ktorý nemožno bez výnimky postihnúť výkonom exekúcie, ako aj majetok štátu, ktorý môže byť predmetom exekúcie. V platnom právnom poriadku, konkrétne v ust. § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, je uvedené na aký majetok štátu je možné exekúciu vykonať, a to teda na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol. Súd poznamenáva, že v prípade, ak by sa stotožnil s tvrdeniami povinného, že exekúcia by postihla majetok, ktorý je z exekúcie vylúčený (teda podľa vyjadrení povinného vlastne celý majetok povinného) a z tohto dôvodu by návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a následne exekúciu v celom rozsahu zastavil, došlo by k vylúčeniu zákonnej možnosti viesť voči takejto právnickej osobe nútený výkon súdnych rozhodnutí v konaní podľa Exekučného poriadku. Z citovaných zákonných ustanovení v návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplýva, že na iný majetok povinného než je majetok štátu, je možné výkon rozhodnutia uskutočniť. Súdny exekútor nevykonáva exekúciu postihujúcu celý majetok, ale len ten majetok, ktorý podlieha exekúcii. Návrhu povinného by bolo možné vyhovieť v prípade, ak by povinný preukázal, že celý jeho majetok je majetkom štátu, ktorý je z exekúcie na základe zákona vylúčený. Dôkazné bremeno znáša povinný. V tomto prípade by musela byť exekúcia následne zastavená. Súd však túto skutočnosť nemal zo strany povinného žiadnym spôsobom preukázanú. Povinný v návrhu na zastavenie len uviedol, že existujú dôvody na zastavenie exekúcie, pretože sa má postihnúť majetok, ktorý nepodlieha exekúcii podľa Exekučného poriadku a súčasne citoval ust. § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Svoje tvrdenia však nepreukázal a súdu nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce skutočnosť, že celý majetok povinného je z exekúcie vylúčený. Zákon v tomto prípade neposkytuje stanoveným subjektom úplné vyňatie z exekúcie tým, že by ich explicitne uvádzal ako subjekty, proti ktorým je exekúcia absolútne neprípustná. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. II.ÚS 509/2010-27, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že z exekúcie sú vylúčené podľa zákona len konkrétne časti majetku, čo úplne nevyklučuje možnosť existencie majetku, ktorý zo zákona nie je vylúčený z exekúcie. Je na exekútorovi zvoliť si spôsob exekúcie a až potom je možné zistiť, či tento spôsob by viedol k postihnutiu majetku (vecí, práv a pohľadávok), ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov vylúčené z exekúcie, a preto vo vzťahu k nim možno exekúciu zastaviť. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že právnou podstatou súdnej exekúcie je ručenie povinnej osoby za nútené vymáhané nároky celým jej majetkom s výnimkou toho majetku, ktorý je preukázateľne (skutkovo) podľa osobitných zákonov vylúčený z exekúcie. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, dokonca ani celý jeho majetok, ale len jeho jednotlivé časti (veci, práva a pohľadávky). Potvrzuje to aj znenie § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách a § 18a zákona o správe majetku štátu. Keby súd návrhu povinného na zastavenie vyhovel, svojím rozhodnutím by úplne a v celom rozsahu vylúčil možnosť súdnej exekúcie bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený. Tým by zasiahol do základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože mu neposkytol možnosť byť v konkrétnom prípade účastníkom konania. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Záonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

20. Exekučný súd ďalej zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnej vykonateľnosti). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

21. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z

uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si ich neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.